

รายงานการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนา
สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

A Study of English Learning Achievement Leading to Developing
English Competency of First Year Undergraduate Students of
Rajamangala University of Technology Srivijaya Songkhla

ทรรศนีย์ คีรีศรี Tassanee Kirisri

จิรายุ สงเคราะห์ Jirayu Songkhro

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2561

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่สนับสนุนทุนวิจัย ในการทำวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร. นุชลี ทิพย์มณฑา คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนในการทำวิจัยของคณาจารย์คณะศิลปศาสตร์ด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณ รศ. ดร. นิรันดร์ จุลทรัพย์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ที่และขอขอบคุณ รศ. ศักดิ์ชัย ศิริศรี ที่กรุณาเป็นผู้ทรงวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์แบบที่สุด ขอขอบคุณอาจารย์หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ที่สอนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม รวมทั้งนักศึกษาในคณะต่าง ๆ ที่ร่วมมือตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อคณาจารย์สาขาภาษาต่างประเทศ รวมทั้งคณะศิลปศาสตร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ในอนาคต

ทรงศนีย์ ศิริศรี

จิรายุ สงเคราะห์

คณะผู้วิจัย

**การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะ
ด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา**

พรรณนีย์ ศิริศรีจิรายุ สงเคราะห์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลาและเพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทักษะของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาในคณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 570 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบบันทึกเกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษในทักษะของนักศึกษา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ANOVA ผลการวิจัยพบว่าคณะศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 รองลงมาคือ คณะวิชาบริหารธุรกิจ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 และ 2.32 ตามลำดับ สถาปัตยกรรมศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และภาพรวมด้านพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับบางครั้ง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณารายด้านเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ คือการเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ นักศึกษาทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.95$) บางพฤติกรรมในการการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในระดับน้อย เช่น นักศึกษาเข้าไปนั่งฝึกภาษาอังกฤษในห้องสมุดหรือห้องศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย เข้าร่วมโครงการ เช่น การอบรม TOEIC / สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาจัดขึ้น และ เขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.06$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คณะ สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ

¹คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

**A Study of English Learning Achievement Leading to Developing
English Competency of First Year Undergraduate Students of Rajamangala
University of Technology Srivijaya Songkhla**

Tassanee Kirisri¹Jirayu Songkhroa¹

ABSTRACT

The purposes of this research were to study learning achievement of the first year students registered in English in Daily Life subject in semester 1 Academic year 2017; to compare English learning achievement among faculties at Rajamangala University of Technology Srivijaya Songkhla and to study guideline in developing English competency in students' points of view. Participants were 570 students who registered in English in Daily Life subject in semester 1 Academic year 2017 from the Faculty of Liberal Arts, Business Administration, Engineering and Architecture. Instruments were G.P.A in this subject and questionnaires about ways in developing English competency in students' points of view. Data were analyze using percentage, mean, the standard deviation (S.D.) and ANOVA. The research findings indicated that the mean of G.P.A. of students in the Faculty of Liberal Arts were the highest at 3.25, the second place were from the Faculty of Business Administration and From Engineering with the mean of 2.60 and 2.32 respectively. When compared between Faculties, there was a significant difference in learning achievement of students in the Faculty of Architect at .05 level. The overall mean of behaviors or ways in developing English competency in students' points of view was in sometimes level ($\bar{X} = 3.02$). At high levels: students always attended the class ($\bar{X} = 4.43$) and did homework by themselves ($\bar{X} = 3.95$) and at the lowest levels: students practiced English in library or in Language Centre or participated in projects held by Language Centre, such as TOEIC / English Competency Improvement held by Language Centre and wrote emails to foreign friends with the mean of 2.06

Keywords: English Learning Achievement, Faculty, English Competency

¹Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมุติฐานการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
เกณฑ์การประเมินผลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	6
ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ	6
ความหมายของสมรรถนะ	6
แนวทางพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	8
แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน	10
งานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ	13
กรอบแนวความคิดของการวิจัย	14
3 วิธีดำเนินการวิจัย	15
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	15
วิธีดำเนินการในการสร้างเครื่องมือ	15
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	16
การวิเคราะห์ข้อมูล	16
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	16

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	26
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	26
	ขอบเขตของการวิจัย	26
	ตัวแปรที่ศึกษา	26
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย	27
	สรุปผลการวิจัย	27
	อภิปรายผล	30
	ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	32
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	33
	บรรณานุกรม	34
	ภาคผนวก	37
	แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	38
	ประวัตินักวิจัย	42

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะบริหารธุรกิจ	17
1.2 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์	17
1.3 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะศิลปศาสตร์	18
1.4 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	18
1.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ	19
1.6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ	19
2.1 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไป	20
2.2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทัศนะของนักศึกษา	22
2.3 ความต้องการในแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	24

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบการศึกษาของไทยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและบทบาทของภาษาอังกฤษ จึงได้มีการบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเข้าในหลักสูตรการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น และทุกสาขาวิชา โดยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนกระทั่งถึงในระดับอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ จึงกล่าวไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) ว่าด้วยความรู้ความสามารถของคนยุคใหม่ที่พึงมีที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบกับภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้คนไทยมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานสามารถใช้ภาษาอังกฤษติดต่อสื่อสารตลอดจนเลือกสรรและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศที่มีอยู่มหาศาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวจึงได้มีการพัฒนาหลักสูตรที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรซึ่งเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อย่างไรก็ตาม ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนั้นยังคงประสบปัญหาหลายประการ ปัญหาหนึ่งที่ผู้บริหารการศึกษา ครู ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกคนประสบอยู่ขณะนี้ คือ การที่เด็กไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันเรื่อยมาจนถึงระดับอุดมศึกษาแล้ว ยังไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ดี และมีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ (กระทรวงศึกษาธิการ : 2544) ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา จากการสำรวจพบว่า นักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 และวิชาภาษาอังกฤษ 2 ไม่ผ่านเกณฑ์ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นในระดับการศึกษาต่าง ๆ มีความสำคัญต่อการเรียนของนักศึกษาในทุกระบบการศึกษา และทุกสาขาวิชา เมื่อใดก็ตามที่นักศึกษามีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การเรียนภาษาอังกฤษก็ยิ่งมีความสำคัญต่อการเรียนของนักศึกษามากขึ้นด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพราะวิชาการที่ทันสมัยและเจริญก้าวหน้าต่าง ๆ นั้น ล้วนได้มาจากแนวความคิดของชนชาติตะวันตกซึ่งเป็นเจ้าของภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังนั้นนักศึกษาผู้ใส่ใจในการแสวงหาความรู้และความเจริญก้าวหน้าของตนเอง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความสนใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนรายวิชากลุ่มภาษาอย่างน้อย จำนวน 12 หน่วยกิต รายวิชาที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียนเมื่อเข้ามาเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ในปีการศึกษา 2560 วิชาแรก ซึ่งเป็นหลักสูตรปรับปรุงใหม่ 2560 คือรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งเทียบเท่ากับวิชาภาษาอังกฤษ 1

เดิม วิชานี้เป็นวิชาที่นักศึกษาทุกหลักสูตร และทุกคณะต้องเรียนเพราะเป็นวิชาในกลุ่มศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษา อีกทั้งมหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ในแผนที่ 4 แผนเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทุกคณะสอบผ่านสมรรถนะภาษาอังกฤษ (RMUTSV TEST) อย่างน้อยร้อยละ 60 และร้อยละ 20 ของนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายที่เข้าสอบ TOEIC ได้คะแนนไม่ต่ำกว่า 300 และนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2559 เป็นต้นไปทุกคนจะต้องผ่านเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ผู้วิจัยและคณะซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษาทุกคน ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพที่สุดเพื่อให้ นักศึกษาทุกคนได้ผ่านเกณฑ์เกี่ยวกับการสอบสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษและจบการศึกษาในเวลาที่กำหนด จึงได้ทำโครงการวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนา สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี โดยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อม และพัฒนาวิธีการในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษา จะเป็นประโยชน์ต่อครูอาจารย์ภาษาอังกฤษ ในสาขาภาษาต่างประเทศ ได้พัฒนาสื่อ เทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถนะภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น รวมทั้งเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ และแก้ไขปัญหาได้ตรงจุด เพื่อไม่ให้นักศึกษาออกกลางคัน และเพื่อให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สอบผ่านตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดเมื่อนักศึกษาเหล่านี้เรียนในชั้นปีสุดท้าย และจบการศึกษาในเวลาที่กำหนด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระหว่างคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
- 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทักษะของนักศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมุติฐานในการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระหว่างคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มีความแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษให้นักศึกษาซึ่งจะต้องมีการสอบ RMUTSV และสอบเกี่ยวกับสมรรถนะวิชาชีพก่อนจบการศึกษา
2. ข้อมูลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นแนวทางให้อาจารย์ที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนำไปปรับปรุงสื่อการสอน วิธีการสอน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดียิ่งขึ้น
3. ผลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สามารถนำไปเป็นแนวทางให้กับอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษ สาขาภาษาต่างประเทศในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในการพัฒนาเตรียมสื่อการสอน แบบฝึกหัด วิธีการสอนเพื่อทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นในปีต่อไปจนจบการศึกษากายในเวลาที่กำหนด ไม่ออกกลางคัน
4. ผลเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ เป็นแนวทางในการเตรียมความพร้อมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นและทำให้นักศึกษาสามารถสอบผ่านสมรรถนะภาษาอังกฤษ (RMUTSV TEST) ได้เมื่อเรียนในปีสุดท้าย
5. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนด้านการเพิ่มจำนวนนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยสอบผ่านเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยได้กำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายไว้ในแผนพัฒนามหาวิทยาลัย ในแผนที่ 4 แผนเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคม อาเซียน กล่าวคือนักศึกษาชั้นปีสุดท้ายทุกคนสอบผ่านสมรรถนะภาษาอังกฤษ (RMUTSV TEST) อย่างน้อยร้อยละ 60

ขอบเขตของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัยประกอบด้วย

ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 637 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่คงอยู่และมีเกรดในรายวิชานี้ในปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 570 คน

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ชั้นปี และคณะที่นักศึกษาสังกัด

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ใช้เกณฑ์ในการตัดเกรดเดียวกันทุกชั้นตอน

คณะ หมายถึง คณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการทักษะภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมาย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับ ดังนี้

- เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- เกณฑ์การประเมินผลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
- ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ
- การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
- แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน
- งานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
- กรอบแนวคิดของการวิจัย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีนักวิชาการให้คำนิยามหรือความหมายของ คำว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) ไว้ดังนี้

ไพศาล หวังพานิช (2526: 9) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ว่าหมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือถามสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้เท่าใด

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2540) ให้นิยามความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความสำเร็จ ทางการศึกษา หรือวัดประสบการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือ วัดผลสำเร็จจากการศึกษาอบรมในโปรแกรมต่างๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถของนักศึกษาในด้านต่างๆ สามารถเกิดขึ้นได้จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ ที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาเกิดทักษะและความชำนาญ

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน และเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือถามสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้เท่าใด การประเมินความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยแบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการและแบบที่ไม่ใช่แบบทดสอบ

เกณฑ์การประเมินผลของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ข้อ 17 มหาวิทยาลัยกำหนดให้คณะที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีจัดการวัดและประเมินผลการศึกษา สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ดังนี้

17.1 การประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นระดับคะแนนมี ลำดับขั้นดังนี้

ระดับคะแนน	ผลการศึกษา	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต
A	ดีเยี่ยม	4.0
B ⁺	ดีมาก	3.5
B	ดี	3.0
C ⁺	ดีพอใช้	2.5
C	พอใช้	2.0
D ⁺	อ่อน	1.5
D	อ่อนมาก	1.0
F	ตก	0.0

(หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา)

ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะ

ความหมายของสมรรถนะ

David C. McClelland (1975) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “สมรรถนะ หมายถึงคุณลักษณะ ที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการ ปฏิบัติงาน ในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่า หรือเหนือกว่าเกณฑ์/เป้าหมายที่กำหนดไว้

Boyatzis (1982) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ(Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) หรือบทบาททางสังคม (Social Role) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคล จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า/เหนือกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้

Boam and Sparrow (1992) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของคุณลักษณะเชิง พฤติกรรมที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่งๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานใน หน้าที่ความ รับผิดชอบประสบความสำเร็จ

Spencer and Spencer (1993) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) อึดทนโน

ทัศน์ (Self-Concept) ความรู้ (Knowledge) และทักษะ (Skill) ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ จะเป็นตัวผลักดัน หรือมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) ให้บุคคลสามารถ ปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ/หรือ สูงกว่าเกณฑ์อ้างอิง (Criterion – Reference) หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้

Arnauld de Nadaillac (2003) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าสมรรถะนั้นเป็นสิ่งที่ต้องลงมือปฏิบัติ และทำให้เกิดขึ้น กล่าวคือความสามารถที่ใช้เพื่อให้เกิดการบรรลุผลและวัตถุประสงค์ ต่างๆ ซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดความรู้ (Knowledge) การเรียนรู้ทักษะ (Know-how) และเจตคติ/ลักษณะนิสัยหรือบุคลิกภาพต่างๆ (Attitude) ที่ช่วยให้สามารถเผชิญและแก้ไข สถานการณ์หรือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้จริง

David D. Dubois, William J. Rothwell (2004) กล่าวว่าสมรรถนะหมายถึง “คุณลักษณะที่ทุกคนมีและใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อผลักดันให้ผลการปฏิบัติงานบรรลุตาม เป้าหมาย ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้ได้แก่ ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ แรงจูงใจทางสังคมลักษณะ นิสัยส่วนบุคคล ตลอดจนรูปแบบความคิดและวิธีการคิด ความรู้สึกและการกระทำ”

เดชา เดชะวัฒนไพศาล (2543) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้และ ความสามารถ หรือพฤติกรรมของบุคลากร ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง กล่าวคือ ใน การทำงานหนึ่ง ๆ เราต้องรู้อะไร เมื่อมีความรู้หรือข้อมูลแล้วเราต้องรู้อะไรที่จะทำงานนั้น ๆ อย่างไร และเราควรมีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเฉพาะอย่างไรจึงจะทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรทราบว่า คุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่ดีในการทำงานของบุคลากร ในองค์กร (Superior Performer) นั้นเป็นอย่างไร

อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ (2543) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญด้านต่าง ๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถกระทำการหรือดเว้นการ กระทำในกิจการใด ๆ ให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งความสามารถเหล่านี้ได้มาจากการ เรียนรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน และการปฏิบัติจนเป็นนิสัย

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2545) กล่าวว่า “สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายของงานใน ตำแหน่งนั้น ๆ สมรรถนะแต่ละตัวจะมีความสำคัญต่องานแต่ละงานแตกต่างกันไป

HAY Group (2547) ซึ่งเป็นบริษัทที่ปรึกษาด้านการวางระบบการบริหารงานบุคคล ระดับโลก ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้ บุคลากรในองค์กรปฏิบัติงานได้ผลงานโดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ โดยบุคลากรเหล่านี้จะแสดง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวได้มากกว่าเพื่อนร่วมงานในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่า และได้ผลงานดีกว่าผู้อื่น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) กล่าวว่า “สมรรถนะคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำ ให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าเพื่อนร่วมงานอื่น ๆ ในองค์กร” กล่าวคือ การที่บุคคลจะ แสดงสมรรถนะใด

สมรรถนะหนึ่งได้ มักจะต้องมีองค์ประกอบของทั้งความรู้ทักษะ/ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น สมรรถนะการบริการที่ดี ซึ่งอธิบายว่า “สามารถให้บริการที่ ผู้รับบริการต้องการได้” นั้น หากขาดองค์ประกอบต่าง ๆ ได้แก่ ความรู้ในงานหรือทักษะที่เกี่ยวข้อง เช่น อาจต้องหาข้อมูลจากคอมพิวเตอร์และคุณลักษณะของบุคคลที่เป็นคนใจเย็น อุตุน ขอบ ช่วยเหลือผู้อื่น แล้วบุคคลก็ไม่อาจจะแสดงสมรรถนะของการบริการที่ดีด้วยการให้บริการที่ ผู้รับบริการต้องการได้

(<http://competency.rmutp.ac.th/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B8%99%E0%B8%B0/>)

กล่าวโดยสรุป “สมรรถนะคือ คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะ/ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ ที่ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งความสามารถเหล่านี้ได้มาจากการ เรียนรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน และการปฏิบัติจนเป็นนิสัย

แนวทางพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

Sutasinee Lertwatcha (18 พ.ย. 2557) ได้กล่าวถึง เคล็ดลับ 9 ข้อเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มต้น ไว้ดังนี้

1. ฟังภาษาอังกฤษทุกวัน

การฝึกภาษาควรเริ่มจากการฟังค่ะ ช่วงเริ่มฝึกใหม่ ๆ อาจจะยังฟังไม่ค่อยรู้เรื่อง ก็ลองหาคลิปสอนภาษาที่พูดช้า ๆ มาฟังก่อน เฉพาะใน Youtube ก็มีสอนอยู่มากมายนับไม่ถ้วน เช่นช่องของ Learn English with EnglishClass101.com, Anglo-Link, Speak English With Misterduncan, Rachel's English, JenniferESL ฯลฯ หรือถ้าใครใช้งานอุปกรณ์จากค่าย apple การโหลด Podcast มาติดเครื่องไว้ ก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ เพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจให้เลือกฟังเพียบ หากมีเวลาน้อยจะฟังระหว่างนั่งรถ ออกกำลังกาย หรือทำความสะอาดบ้านก็ยังได้

2. ตั้งค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ

ไม่ว่าจะคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน หรืออุปกรณ์อื่น ๆ ควรตั้งค่าเมนูเป็นภาษาอังกฤษให้หมด รวมถึง Facebook, Twitter และโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ที่ใช้งานเป็นประจำด้วยนะคะ จะได้รู้สึกคุ้นชินกับภาษาอังกฤษมากขึ้น

3. รับข่าวสารเป็นภาษาอังกฤษ

หากใครรู้สึกว่าทักษะพัฒนาขึ้นแล้ว อยากขยับเวลาในการฝึกภาษา ก็ลองติดตามข่าวเป็นภาษาอังกฤษดู นอกจากจะได้ฝึกภาษาแล้ว ยังได้อัปเดตเหตุการณ์บ้านการเมืองอีกด้วย แหล่งข่าวต่างประเทศยอดนิยมก็ได้แก่ BBC, CNN และ Google News หรือถ้าอยากติดตามข่าวของประเทศไทย ก็มีให้ติดตามกันหลายเว็บ เช่น Bangkokpost และ The Nation

4. ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษ

นอกจากจะได้ความบันเทิงแล้ว คนที่ดูหนัง ฟังเพลงภาษาอังกฤษเป็นประจำยังยืนยันว่าวิธีนี้ช่วยพัฒนาทักษะได้จริง ๆ แต่ต้องทำต่อเนื่องสักระยะหนึ่ง ไม่ใช่ดูหนัง 4-5 เรื่อง ฟังเพลง 6-7 เพลง แล้วจะเก่งขึ้นได้ทันตาเห็น

5. เลือกอ่านตามความสนใจ

การเลือกอ่านบทความภาษาอังกฤษหัวข้อที่ตรงกับความสนใจ เช่น เรื่องท่องเที่ยว อาหาร ดนตรี ศิลปะ จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้คุณอยู่กับการฝึกภาษาอังกฤษได้ยาวนานยิ่งขึ้น เดียวนี้มีบทความตามเว็บไซต์ นิตยสารออนไลน์ให้เลือกอ่านฟรีมากมาย หรือถ้าอยากไฮเทคขึ้นมาอีกนิด Kindle ก็เป็นทางเลือกที่น่าสนใจไม่น้อย เพราะนอกจากจะมีคลังหนังสือให้เลือกมหาศาลแล้ว ยังช่วยถนอมสายตาอีกด้วย

6. เขียนอย่างสม่ำเสมอ

ใช้เวลาสัก 10 นาทีต่อวัน เขียนสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองในวันนี้เป็นภาษาอังกฤษสั้น ๆ สัก 3-4 บรรทัด หรือเขียนอะไรก็ได้ที่เรากำลังสนใจอยู่ในขณะนั้น ไม่ต้องยาวมากแต่เน้นความสม่ำเสมอ ถ้ามีเพื่อนที่เก่งภาษาช่วยตรวจแก้ไขให้ด้วยก็จะดีมาก สำหรับคนที่ไม่รู้จะเขียนอะไร เขียนสิ่งที่ฟังจากภาษาอังกฤษก็ได้ จะได้พัฒนาทั้งทักษะการฟังและการเขียนควบคู่กันไปด้วย

7. เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทุกวัน

ตามเว็บไซต์ดิกชันนารีออนไลน์ส่วนใหญ่ เช่น Dictionary.com และ Oxford Dictionaries จะมีการหยิบคำศัพท์ที่น่าสนใจขึ้นมาเป็น Word of the Day ให้ผู้ใช้งานได้รู้จักคำศัพท์ใหม่ ๆ เพิ่มเติมลองเข้าไปดูและจำไว้ใช้งาน

8. ฝึกพูดภาษาอังกฤษ

จับคู่กับเพื่อนที่กำลังฝึกภาษาอังกฤษอยู่เหมือนกัน แล้วคุยภาษาอังกฤษกันสัก 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือจะใช้บริการเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เป็นคอมมูนิตีสำหรับคนฝึกภาษา เช่น italki หรือ verbling ก็เป็นอีกทางเลือกที่น่าสนใจไม่น้อย สำหรับการฝึกสนทนาเพื่อใช้งานจริงในชีวิตประจำวัน

9. วางแผนการฝึกภาษาอังกฤษ

ทั้งแปดข้อที่แนะนำไปในข้างต้นเป็นเทคนิคในการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นฟัง พูด อ่าน เขียน แต่ข้อสุดท้ายนี้จะเป็นตัวช่วยให้กระบวนการฝึกของทุกคนประสบความสำเร็จ ก่อนอื่นต้องถามตัวเองก่อนว่าอยากพัฒนาทักษะด้านไหนเป็นพิเศษ และฝึกภาษาอังกฤษไปเพื่ออะไร ถ้าฝึกเพื่อสอบ TOEIC / TOEFL / IELTS ก็ต้องเน้นความเป๊ะของไวยากรณ์ควบคู่ไปด้วย แต่ถ้าอยากสื่อสารได้คล่องปากการฝึกก็ต้องเน้นใช้งานจริงบ่อยๆ คุยกับเจ้าของภาษาบ่อยๆ

(<https://www.hotcourses.in.th/study-abroad-info/applying-to-university/9-things-you-can-do-to-improve-english-skills/>)

แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้และสมรรถนะทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

นักเรียนนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่จะประสบกับความล้มเหลวเพราะปัจจัยทางจิตวิทยา ไม่ใช่ปัจจัยด้านวิธีการเรียนและด้านตัวครู ซึ่งแม้สองปัจจัยหลังจะมีความสำคัญ แต่ โทนี ร็อบบิ้นส์ชี้ว่า ปัจจัยด้านจิตวิทยาสำคัญมากกว่ามาก เพราะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ถึง 80 % ที่เหลือ 20 % จะอยู่ที่สถานศึกษา ครูอาจารย์ หนังสือเรียนและวิธีการเรียนรู้ ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึงแรงจูงใจและอารมณ์ของผู้เรียนซึ่งจะต้องรักในสิ่งที่ตนเรียน รวมไปถึงการจัดการเรื่องเวลาในการเรียนรู้"

"หลักการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ : เกาให้ถูกที่คัน" โดยประยุกต์จากหลักปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนสอนภาษาของเอกชนแห่งหนึ่งในประเทศอังกฤษ ดังภาพข้างล่าง ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ตรงจุดและครอบคลุม โดยมุ่งหวังว่า ผู้เกี่ยวข้องจะได้นำไปปรับใช้ เพื่อหาทางช่วยให้ผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษาไทยในทุกระดับการศึกษา รวมทั้งคนวัยทำงาน กระตุ้นขึ้นตามความคาดหวังของทุกฝ่าย โดยผู้เขียนขอเรียงลำดับหลักการแต่ละอย่างใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับลำดับในการปฏิบัติ (http://lesuhorve.com/language/?page_id=150)

หลักการที่ 1 More Motivation "แรงจูงใจ (Motivation)" เป็นแรงที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย ในทางจิตวิทยาถือว่า แรงจูงใจเป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ และครูอาจารย์ที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ก็เท่ากับประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ไปแล้วครึ่งหนึ่ง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจึงควรเริ่มด้วยการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียน ซึ่งทำได้โดยการแสดงให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นผู้มีทักษะภาษาอังกฤษ และการช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถตั้งเป้าหมายในการเรียนที่เหมาะสมกับตนเอง ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ระดับพื้นฐานของตนก่อน ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการเรียนรู้ (Learning Competencies) ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาต่าง ๆ

ซึ่งสมรรถภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถภาพที่พัฒนานั้น ผู้เขียนได้เริ่มต้นจากการวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน (วัด 3 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) การเห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ [Value/ Usefulness] ของภาษาอังกฤษ (2) ความสนุกและน่าสนใจ [Joyfulness/Interesting] ในการเรียนภาษาอังกฤษ และ (3) ความเชื่อว่าตนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นผลสำเร็จ [Self-efficacy Belief]) ผลการวัด พบว่า นักศึกษาทุกคนได้คะแนนด้านการเห็นคุณค่าเห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษในระดับมากถึงมากที่สุด ได้คะแนนความสนุกและน่าสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาในระดับน้อย และได้คะแนนความเชื่อว่าตนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้สำเร็จในระดับน้อยถึงน้อยที่สุด ต่อจากนั้นได้ทดสอบพื้นฐานภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละคนในแต่ละทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แล้วกำหนดเส้นฐาน (Based Line) แต่ละทักษะของแต่ละคนตามผลการทดสอบ ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่จะมีเส้นฐานทุกทักษะอยู่ในระดับต้องปรับปรุง (Poor) มีไม่กี่คนที่มีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับพอใช้ (Fair) แล้วให้ผู้เรียนกำหนดระดับเป้าหมายในการพัฒนาในแต่ละทักษะด้วยตนเอง โดยมีเกณฑ์ว่า เป้าหมายที่ตั้งไว้จะต้องสูงกว่าเส้นฐานอย่างน้อยหนึ่งระดับ ระดับของทักษะภาษาอังกฤษกำหนดไว้ 5 ระดับดังภาพข้างล่าง กระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเริ่มจากการ

เสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 3 องค์ประกอบแต่เน้นการสร้างความสำเร็จว่าตนจะสามารถทำได้ มากที่สุด เพราะเป็นองค์ประกอบที่นักเรียนมีน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับองค์ประกอบอื่น (ใช้สื่อกรณีตัวอย่างนักศึกษาที่มี IQ ระดับ ปัญญาอ่อน แต่เรียนจบปริญญาตรีจากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต และเป็นที่พึ่งของเพื่อนๆ ที่มี IQ ปกติ ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นสื่อวีดิทัศน์ที่ผู้เขียนบันทึกจาก "รายการศิลป์" สถานีโทรทัศน์ช่อง 3)

หลักการที่ 2 Positive Attitude มีผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ที่แสดงว่า "เจตคติ (Attitude)" มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ทุกวิชา ของผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ผู้ที่มีเจตคติที่ดี (Positive Attitude) ต่อวิชาที่เรียน และต่อครูอาจารย์ผู้สอน เช่น ชอบวิชา ชอบเรียน ชอบผู้สอน จะมีโอกาสเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่มีเจตคติไม่ดี (Negative Attitude) เช่น ไม่ชอบวิชา ไม่ชอบเรียน และ/หรือไม่ชอบผู้สอน ผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ที่ทำให้มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เพราะเรียนแล้วไม่เข้าใจ เรียนไม่สนุก ทำข้อสอบไม่ได้ ผลการเรียนรู้ไม่ดี วิธีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนทำได้โดยการทำให้การเรียนสนุก น่าสนใจ บทเรียนมีความหมายคือสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมแบบตื่นตัว (Active Learning) ในการวิจัยของผู้เขียนนั้น การพัฒนาทุกทักษะในชั้นเรียน จะใช้เนื้อหาที่เกี่ยวข้องเนื่องกันทุกทักษะ และสัมพันธ์กับสถานการณ์จริง เช่น ในภาคเรียนที่ 1 จะใช้เนื้อหาเกี่ยวกับ "งานประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาที่จังหวัดอุบลฯ" (เดือนกรกฎาคม) และ "วันแม่" (เดือนสิงหาคม) เช่น ทักษะการฟัง-พูด (สนทนา) ภาษาอังกฤษ ได้ใช้วีดิทัศน์ที่บันทึกจากรายการ "English Minute" ซึ่งดำเนินรายการโดย Andrew Biggs เป็นรายการที่นำเสนอบทสนทนาภาษาอังกฤษที่ดูสนุก (ตัวอย่างบทสนทนา เช่น "What did you do for your mother on the Mother's Day?...") ให้นักศึกษาแต่ละคู่ ฝึกสนทนาตามบทสนทนาที่ได้ชม แล้วในสัปดาห์ต่อไปสนทนาตามที่ตนได้ปฏิบัติจริง การพัฒนาทักษะการอ่านการเขียน ให้อ่านเอกสารจริงที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ "แม่" "วันแม่" และให้เขียนบรรยายสั้นๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ตนเองได้ทำในวันแม่ ภาคเรียนที่สองจะใช้เนื้อหาเกี่ยวกับ "งานประเพณีลอยกระทง" (เดือนพฤศจิกายน) "วันพ่อ" (เดือนธันวาคม) "วันขึ้นปีใหม่" (เดือนมกราคม) ท่านที่ต้องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้สนุกน่าสนใจในลักษณะดังกล่าว สามารถศึกษาเทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้จากบันทึกต่าง ๆ ของ ดร.ขจิต ฝอยทอง ใน "Khajit's Blog" ซึ่งมีทั้งการเรียนรู้ด้วยเพลง และเกมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ที่ใช้ได้กับทุกระดับการศึกษา รวมทั้งระดับการศึกษาผู้ใหญ่

หลักการที่ 3 Your Learning Style ผู้เรียนแต่ละคนมี "แบบการเรียนรู้ (Learning Style)" ของตนเองที่อาจจะเหมือนกับหรือต่างจากคนอื่น แบบการเรียนรู้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบใช้ และจะเรียนรู้ได้ดีด้วยวิธีการเรียนรู้ในแบบนั้นๆ ครูควรศึกษาแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและหาทางให้แต่ละคนได้เรียนรู้ในแบบของตน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นเรื่องง่ายและได้ผลมากขึ้น ทฤษฎีที่กล่าวถึงแบบการเรียนรู้มีอยู่หลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับร่วมกัน ว่าเป็นทฤษฎีพื้นฐานและนิยมใช้ในการเรียนภาษา คือ ทฤษฎีที่แบ่งผู้เรียนเป็น 3 ประเภทดังภาพข้างล่าง ซึ่ง Haynes (2009 : Online) ได้อธิบายว่า

"Auditory Learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการฟัง และสามารถจำสิ่งที่ฟังได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะสนุกกับการพูดคุย สัมภาษณ์ การอ่านออกเสียง กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : interviewing, debating, participating on a panel, giving oral reports, participating in oral discussions of written material "Visual learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการดู และสามารถจำสิ่งที่ได้ดูได้ ผู้เรียนประเภทนี้จะชอบการอ่านในใจ และการสังเกต กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : computer graphics, maps, graphs, charts, cartoons, posters, diagrams, graphic organizers and text with a lot of pictures และ "Tactile Learners" คือ ผู้เรียนที่เรียนรู้ได้ดีจากการสัมผัส พวกเขาจะเข้าใจในสิ่งที่ตนได้ลงมือเขียน และเรียนรู้ได้ดีจากการลงมือทำ กิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนกลุ่มนี้ ได้แก่ : drawing, playing board game, making dioramas, making models, following instructions to make something การสอนอ่านกับผู้เรียนกลุ่มนี้เหมาะที่จะใช้ "The Language Experience Approach (LEA)" และ "The Whole Language Approaches" (<http://www.everythingsl.net/in-services/learningstyle.php>)

หลักการที่ 4 More Knowledge and More Skill คือ เพิ่มพูน "ความรู้ (Knowledge)" และ พัฒนา "ทักษะ (Skills)" ให้ครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่าง "ถูกต้อง (Accuracy)" และ "คล่องแคล่ว (Fluency)" สถาบันการศึกษาและชุมชนควรจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของผู้เรียน เช่น การอ่านป้ายคำพังเพยของไทย เทียบกับคำพังเพยภาษาอังกฤษเอาไว้ ซึ่งสามารถใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้) และ กระตุ้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้หลากหลายรอบตัว ในการวิจัยเพื่อพัฒนาสมรรถภาพด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ผู้เขียนได้กระตุ้นและกำหนดให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งเรียนรู้รอบตัว เช่น จากบุคคล จากป้ายต่าง ๆ จากกล่องผลิตภัณฑ์ จากรายการโทรทัศน์ จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จากแบบฟอร์ม และ Brochure ที่หน่วยงาน สถานประกอบการต่าง ๆ จัดทำขึ้น และ จากการสืบค้นทาง Internet ฯลฯ โดยให้บันทึกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากแหล่งต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นเวลา 2 เดือน

หลักการที่ 5 More Confidence เพิ่ม "ความมั่นใจ (Confidence)" ในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยการให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง (Real Life Situations) ดังภาพล่าง ที่ผู้เขียนได้ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำกิจกรรมพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยการออกไป สัมภาษณ์พูดคุยกับชาวตะวันตก (The Westerners : คำสุภาพของคำว่าฝรั่ง) การพูดภาษาอังกฤษนี้มี สูตรสำคัญข้อแรก คือ "ต้องกล้าและไม่กลัวผิด" เวลาชาวต่างชาติพูดภาษาไทยผิด เราเห็นเป็นสิ่งที่น่าเอ็นดูในใจ เวลาเราพูดภาษาอังกฤษผิด ก็ย่อมเป็นสิ่งที่น่าเอ็นดูในสายตาของชาวตะวันตกฉันนั้น

และขอเพิ่มหลักการที่ 6 Doing Classroom Action Research to Promote Students' Learning English คือ การทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนนักศึกษา พอพูดถึงคำว่า "วิจัย" เรื่องแรกที่ยากจะพูดถึง คือ "ปัจจัยทางจิตวิทยา" ครูอาจารย์ส่วนใหญ่มักจะมีเจตคติ

ทางลบต่อการวิจัย เช่น ไม่ชอบการวิจัย เห็นว่าการวิจัยเป็นเรื่องยาก คิดว่าตนเองจะทำวิจัยไม่ได้ ซึ่งความคิดหลังสุดสำคัญมาก เพราะผลการวิจัยชี้ว่าคนที่ทำอะไรได้สำเร็จ คือ ผู้ที่เชื่อว่าตนจะสามารถทำได้สำเร็จ จึงขอเริ่มด้วยการบอกว่า "Doing classroom action research to promote students' learning English : We can do it!" หรือ "การทำวิจัยชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษานั้น พวกเรา (ครูอาจารย์ภาษาอังกฤษทุกคน) สามารถทำได้" (<http://vheejhe.blogspot.com/2011/07/classroom-action-research-car.html>)

งานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ถิรนนท์ วงศ์วิวัฒน์ (2552) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้น ปีที่1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจหลักสูตร 2 ปี ต่อเนื่อง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 17 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา ENG203 ทักษะการแปลโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักศึกษาที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ (ร้อยละ 60) และนักศึกษามีความพึงพอใจในการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษา อังกฤษเป็นภาษาไทยอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

มาลินี บุญยรัตพันธุ์ (2553) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการเรียนแบบสตอรี่ไลน์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 51 คน โรงเรียนศึกษานารีวิทยา ในปีการศึกษา 2550 จาก จำนวนทั้งหมด 12 ห้องเรียน โดยการสุ่มแบบเจาะจงเลือกห้องเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไม่เกิน 2.50 คะแนน ซึ่งมีจำนวนเพียง 2 ห้องเรียน และสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยการจับฉลากมา 1 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ย จากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

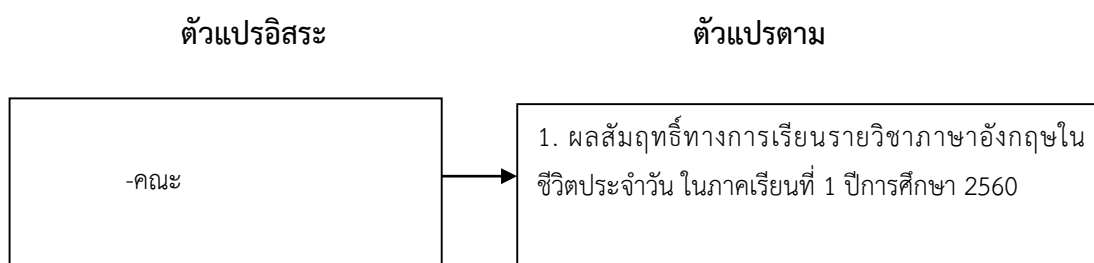
สรวงสุตา โปตะ (2558) ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง จำนวน 34 คน โดยใช้กิจกรรมการเล่นเก็ทางภาษา เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แผนการจัดการ เรียนรู้จำนวน 9 ชั่วโมงและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมการเล่นเก็ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมการเล่นเกะระหว่างหลังเรียนกับเกณฑ์พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตติชัย รักบำรุง (2551) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบจำลองสถานการณ์ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ร่วมกับการออกแบบระบบการสอนตามแนวของสถาบันพัฒนาการสอน (IDI) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 จากโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบจำลองสถานการณ์ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ วิชาภาษาอังกฤษ มีคุณภาพอยู่ในระดับดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบจำลองสถานการณ์ที่สร้างขึ้น ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ร่วมกับการออกแบบระบบการสอนตามแนวของสถาบันพัฒนาการสอน (IDI) สูงกว่ากลุ่มที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่าการวิจัยที่ทำขึ้นส่วนใหญ่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนหรือสร้างสื่อต่าง ๆ ขึ้นมาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนทั้งสิ้น

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มีรูปแบบการวิจัย เป็นการวิจัยประยุกต์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาในคณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 637 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่คงอยู่และมีเกรดในรายวิชานี้ในปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 570 คน ซึ่งประกอบด้วย

1. คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 570 คน
2. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 65 คน
3. คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 10 คน
4. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 27 คน

แต่ในส่วนจุดประสงค์เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษในทัศนะของนักศึกษา ได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ ได้กลุ่มตัวอย่างมาจากทุกคณะ จำนวนทั้งหมด 250 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย เกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษในทัศนะของนักศึกษา

วิธีดำเนินการในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ และสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ ทั้งในและต่างประเทศ
2. สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบความตรงของข้อคำถาม (IOC) จำนวน 3 คน

3. ปรับปรุงแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง
4. นำข้อมูลมาวิเคราะห์

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (สวท.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และส่วนของแบบสอบถามได้มอบหมายให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้ดำเนินการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบรายชื่อนักศึกษาที่พ้นสภาพ หรือลาออก หรือออกกลางคัน ในรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และตัดรายชื่อเหล่านี้จากการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ตรวจสอบเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาที่คงอยู่แต่ละคณะ แจกแจงผลเกรดแต่ละคณะ หาความถี่ และค่าร้อยละของแต่ละเกรด
3. หาค่าเฉลี่ยของเกรดแต่ละคณะ.
4. วิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ
5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ
6. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษในทักษะของนักศึกษา

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ANOVA มีรายละเอียดดังนี้

1. หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลเกี่ยวกับเกรดหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ โดยใช้ ANOVA

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ในรูปตาราง ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ตารางที่ 1.1 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560 ของคณะบริหารธุรกิจ

ตารางที่ 1.2 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

ตารางที่ 1.3 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560 ของคณะศิลปศาสตร์

ตารางที่ 1.4 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2560 ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ตารางที่ 1.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชา

ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ

ตารางที่ 1.6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษ

ในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ

ตอนที่ 2 แนวทางและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทักษะของนักศึกษา

ตารางที่ 2.1 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2.2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทักษะของนักศึกษา

ตารางที่ 2.3 ความต้องการในแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ

จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ตารางที่ 1.1 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
ของคณะบริหารธุรกิจ

สาขาวิชา	ลงทะเบียน	สอบผ่าน	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
จม	83	75	8	2	12	11	19	9	14	8
จท	123	117	23	15	24	16	26	12	1	6
จง	55	41	3	3	3	5	7	11	9	14
กต	101	94	7	13	14	13	15	20	12	7
บช	196	191	98	30	26	15	16	4	2	5
กง	12	12	2	0	5	1	2	2	0	0
รวม	570	530	141	63	84	61	85	58	38	40

จากตารางที่ 1.1 แสดงว่าเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะบริหารธุรกิจ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 570 คน มีเกรด A จำนวน 141 คน เกรด B+ จำนวน 63 คน เกรด B จำนวน 84 คน เกรด C+ จำนวน 61 คน เกรด C จำนวน 85 คน เกรด D+ จำนวน 58 คน เกรด D จำนวน 38 คน และเกรด F จำนวน 40 คน

ตารางที่ 1.2 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

สาขาวิชา	ลงทะเบียน	สอบผ่าน	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
วผ	30	27	1	1	3	5	7	8	2	3
วต	35	31	13	2	4	2	7	2	1	4
รวม	65	58	14	3	7	7	14	10	3	7

จากตารางที่ 1.2 แสดงว่าเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 65 คน มีเกรด A จำนวน 14 คน เกรด B+ จำนวน 3 คน เกรด B จำนวน 7 คน เกรด C+ จำนวน 7 คน เกรด C จำนวน 14 คน เกรด D+ จำนวน 10 คน เกรด D จำนวน 3 คน และเกรด F จำนวน 7 คน

ตารางที่ 1.3 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
ของคณะศิลปศาสตร์

สาขาวิชา	ลงทะเบียน	สอบผ่าน	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
ทท	7	7	3	3	1	0	0	0	0	0
รร	2	2	0	0	0	0	1	0	1	0
อส	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
รวม	10	10	4	3	1	0	1	0	1	0

จากตารางที่ 1.3 แสดงว่าเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะศิลปศาสตร์ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 10 คน มีเกรด A จำนวน 4 คน เกรด B+ จำนวน 3 คน เกรด B จำนวน 1 คน ไม่มีเกรด C+ เกรด C จำนวน 1 คน ไม่มีเกรด D+ เกรด D จำนวน 1 คน และไม่มีเกรด F

ตารางที่ 1.4 รายละเอียดเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สาขาวิชา	ลงทะเบียน	สอบผ่าน	A	B+	B	C+	C	D+	D	F
ทศ	27	20	1	1	3	4	3	5	3	7
รวม	27	20	1	1	3	4	3	5	3	7

จากตารางที่ 1.4 แสดงว่าเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 27 คน มีเกรด A จำนวน 1 คน เกรด B+ จำนวน 1 คน เกรด B จำนวน 3 คน เกรด C+ จำนวน 4 คน เกรด C จำนวน 3 คน เกรด D+ จำนวน 5 คน เกรด D จำนวน 3 คน และเกรด F จำนวน 7 คน

ตารางที่ 1.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ

แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	34.61	3	11.53	8.06	*.00
ภายในกลุ่ม	955.25	668	1.43		
รวม	989.86	671			

*p<.05

จากตารางที่ 1.5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษใน
ชีวิตประจำวันระหว่างคณะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1.6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ

คณะ	N	$\bar{X}$	p			
			บริหารธุรกิจ	วิศวกรรมศาสตร์	ศิลป ศาสตร์	สถาปัตยกรรม ศาสตร์
บริหารธุรกิจ	570	2.60	-	.27	.32	.00*
วิศวกรรมศาสตร์	65	2.32		-	.10	.03*
ศิลปศาสตร์	10	3.25			-	.00*
สถาปัตยกรรม ศาสตร์	27	1.59				-
รวม	672	2.54				

*p<.05

จากตารางที่ 1.6 แสดงว่าคณะวิชาศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25
รองลงมาคือ คณะวิชาบริหารธุรกิจ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 และ 2.32
ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่น ๆ คือแตกต่างจากคณะบริหารธุรกิจ แตกต่างจากคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ และ แตกต่างจากคณะศิลปศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตอนที่ 2 แนวทางและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 2.1 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไป

ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	32	12.8
- หญิง	218	87.2
2. อายุ		
- 18 – 20 ปี	196	78.4
- 21 – 24 ปี	54	21.6
- 25 - 30 ปี	-	-
- 30 ปีขึ้นไป	-	-
3. หลักสูตรการศึกษา		
- 4 ปี ภาคปกติ	194	77.6
- เทียบโอน ภาคปกติ	55	22
- เทียบโอน ภาคสมทบ	1	.4
4. หลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา		
- การบัญชี	52	20.8
- การจัดการทรัพยากรมนุษย์	20	8
- การจัดการทั่วไป	28	11.2
- การตลาด	20	8
- การจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์	30	12.0
- วิศวกรรมการผลิต	20	8
- วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	20	8
- ทัศนศิลป์	15	6
- การโรงแรม	20	8
- ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	25	10

ข้อมูล	ความถี่	ร้อยละ
5. คณะที่สังกัด		
- ศิลปศาสตร์	45	18
- บริหารธุรกิจ	150	60
- วิศวกรรมศาสตร์	40	16
- สถาปัตยกรรมศาสตร์	15	6
6. ท่านทราบไหมว่าในปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ท่านต้องสอบสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ และการทดสอบ RMUTSV ให้ผ่าน		
- ทราบ	207	82.8
- ไม่ทราบ	43	17.2
7. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญหรือไม่		
- สำคัญ	250	100
- ไม่สำคัญ	-	-
8. ท่านต้องการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่		
- ต้องการ	250	100
- ไม่ต้องการ	-	-

จากตารางที่ 2.1 แสดงว่า นักศึกษาทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 250 คนคือ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 และเพศชาย ร้อยละ 12.8 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18-20 ปี มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และส่วนใหญ่ เรียนในหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 และศึกษาในหลักสูตรเทียบโอนภาคปกติ และภาคสมทบ จำนวน 55 คน และ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และร้อยละ 4 ตามลำดับ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากคณะบริหารธุรกิจ หลักสูตร 4 ปีภาคปกติ มากที่สุด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งประกอบด้วยมาจาก สาขาการบัญชีมากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมา คือ จากสาขาการจัดการสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ถัดไป คือ สาขาการจัดการทั่วไป จำนวน 28 คิดเป็นร้อยละ 11.2 ส่วนสาขาการตลาด และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีจำนวนสาขาละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ทั้งสองสาขา รองลงมาจากคณะบริหารธุรกิจ คือ นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 45 คน มาจากหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลและการโรงแรม จำนวน 25 คน และ 20 คิดเป็นร้อยละ 10 และร้อยละ 8 ตามลำดับ และจำนวนน้อยรองลงมา มาจาก

คณะวิศวกรรมศาสตร์ จากสาขาวิชาวิศวกรรมการผลิตและวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน สาขาละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ทั้งสองสาขา และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีจำนวนน้อยที่สุด มาจากหลักสูตรสาขาทัศนศิลป์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และโดยนักศึกษาส่วนใหญ่ทราบว่าในปีสุดท้ายก่อนจบ การศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้องสอบสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ และการทดสอบ RMUTSV ให้ผ่าน จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 82.8 ในขณะที่จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ไม่ทราบในเกณฑ์ดังกล่าว นอกจากนี้ นักศึกษาทั้งหมดคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและต้องการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2.2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตารางที่ 2.2 พฤติกรรมการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
1	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.43	.692	บ่อยครั้ง
2	ข้าพเจ้าตอบคำถามอาจารย์และมีส่วนร่วมในชั้นเรียน	3.54	.787	บ่อยครั้ง
3	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง	3.95	.785	บ่อยครั้ง
4	ข้าพเจ้าฝึกทำแบบฝึกหัดออนไลน์เพิ่มเติมในบทเรียนที่อาจารย์แจ้งให้ทำ	3.90	1.044	บ่อยครั้ง
5	ข้าพเจ้าพยายามสนทนากับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ	2.78	1.051	บางครั้ง
6	ข้าพเจ้าพยายามฟังข่าวภาคภาษาอังกฤษ	2.65	1.054	บางครั้ง
7	ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ	3.72	1.008	บ่อยครั้ง
8	ข้าพเจ้าดูภาพยนตร์และวิดีโอทัศนภาคภาษาอังกฤษ	3.09	1.030	บางครั้ง
9	ข้าพเจ้าสนทนาทางไลน์หรือเฟสบุ๊คเป็นภาษาอังกฤษ	2.51	.995	บางครั้ง
10	ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการเช่น การอบรม TOEIC / สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาจัดขึ้น	2.06	1.104	น้อยครั้ง
11	ข้าพเจ้าเขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ	1.76	1.045	น้อยครั้ง
12	ข้าพเจ้าอ่านข่าว และบทความภาษาอังกฤษ	2.40	1.112	น้อยครั้ง
13	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังจากเรียนจบแต่ละสัปดาห์	2.99	.959	บางครั้ง
14	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมและชมรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	2.52	1.038	บางครั้ง
15	เมื่อมีเวลาว่างนอกเหนือชั้นเรียน ข้าพเจ้าชอบเข้าไปนั่งฝึกภาษาอังกฤษในห้องสมุดหรือห้องศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย	2.25	1.028	น้อยครั้ง

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับการ ปฏิบัติ
16	ข้าพเจ้าฝึกภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากเว็บไซต์ต่าง ๆ	2.94	1.008	บางครั้ง
17	เมื่อเจอคำศัพท์ใหม่ที่ไม่รู้ความหมายข้าพเจ้าจะเปิด ดิกชันนารีเพื่อหาความหมาย	3.40	1.080	บางครั้ง
18	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนสอบอย่างเต็มที่	3.71	.952	บ่อยครั้ง
19	ข้าพเจ้าจะมีการทวนและทบทวนเนื้อหาก่อนสอบกับเพื่อนที่ เก่งภาษาอังกฤษกว่าข้าพเจ้า	3.60	.998	บ่อยครั้ง
20	ข้าพเจ้าไปเรียนพิเศษจากสถาบันต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสมรรถนะ ด้านภาษาอังกฤษ	2.35	1.145	น้อยครั้ง
	รวม	3.02	.995	บางครั้ง

จากตารางที่ 2.2 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมด้านพฤติกรรมการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับ บางครั้ง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมในการการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ คือการเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ นักศึกษาทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.95$) นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดออนไลน์เพิ่มเติมในบทเรียนที่อาจารย์แจ้งให้ทำ ($\bar{X} = 3.90$) นักศึกษาชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.72$) นักศึกษาทบทวนบทเรียนก่อนสอบอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.71$) และ นักศึกษามีการทวนและทบทวนเนื้อหาก่อนสอบกับเพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษกว่า ($\bar{X} = 3.60$) อย่างไรก็ตาม บางพฤติกรรมในการการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในระดับน้อยครั้ง อาทิ นักศึกษาอ่านข่าวและบทความภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.40$) นักศึกษาไปเรียนพิเศษจากสถาบันต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.35$) เมื่อมีเวลาว่างนอกเหนือชั้นเรียน นักศึกษาเข้าไปนั่งฝึกภาษาอังกฤษในห้องสมุดหรือห้องศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.25$) นักศึกษาเข้าร่วมโครงการเช่น การอบรม TOEIC / สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาจัดขึ้น ($\bar{X} = 2.06$) และ นักศึกษาเขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 1.76$)

ตอนที่ 2.3 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตารางที่ 2.3 ความต้องการในแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1	ควรจัดการอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ	4.10	.672	มาก
2	ควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ	4.15	.723	มาก
3	ข้าพเจ้าต้องการมีอาจารย์เจ้าของภาษามากขึ้นในมหาวิทยาลัย	3.98	.784	มาก
4	ข้าพเจ้าต้องการให้มีโครงการให้นักศึกษาไปอบรมภาษาอังกฤษในต่างประเทศ	4.09	.828	มาก
5	ข้าพเจ้าต้องการให้มี English Zone ในแต่ละคณะ	3.99	.833	มาก
6	ข้าพเจ้าต้องการให้สาขาภาษาต่างประเทศ จัด อ.ชาวต่างชาติ คอยให้คำปรึกษาด้านภาษาอังกฤษทุกสัปดาห์	3.85	.830	มาก
7	ข้าพเจ้าต้องการให้มีแผ่นข่าวหรือโปสเตอร์ภาษาอังกฤษติดภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษ	3.90	.850	มาก
8	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมภาษาอังกฤษให้ทั่วถึงทุกคณะ	4.09	.731	มาก
9	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการจัด English Camp โดยเจ้าของภาษา	4.05	.815	มาก
10	ข้าพเจ้าต้องการให้มี English Speaking Day สัปดาห์ละครั้ง	3.91	.807	มาก
	รวม	4.01	.787	มาก

จากตารางที่ 2.3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยในภาพรวมด้านความต้องการในแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.01$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาคิดว่าควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.15$) รองลงมา นักศึกษาคิดว่าควรจัดการอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมภาษาอังกฤษให้ทั่วถึงทุกคณะ และต้องการให้มีโครงการให้นักศึกษาไป

อบรมภาษาอังกฤษในต่างประเทศ ($\bar{x}=4.09$) นักศึกษาต้องการให้มีการจัด English Camp โดยเจ้าของภาษา ($\bar{x}=4.05$) นักศึกษาต้องการให้มี English Zone ในแต่ละคณะ ($\bar{x}=3.99$) นักศึกษาต้องการมีอาจารย์เจ้าของภาษามากขึ้นในมหาวิทยาลัย ($\bar{x}=3.98$) นักศึกษาต้องการให้มี English Speaking Day สัปดาห์ละครั้ง ($\bar{x}=3.91$) นักศึกษาต้องการให้มีแผ่นข่าวหรือโปสเตอร์ภาษาอังกฤษติดภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{x}=3.90$) และ นักศึกษาต้องการให้สาขาภาษาต่างประเทศ จัดอาจารย์ชาวต่างชาติคอยให้คำปรึกษาด้านภาษาอังกฤษทุกสัปดาห์ ($\bar{x}=3.85$)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีนักศึกษาตอบแบบสอบถามมาดังนี้

1. อยากให้มีการเพิ่มทักษะแก่ผู้ที่อ่อนภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้ไม่เป็นปัญหาตอนเรียนจบ โดยเฉพาะนักศึกษาที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ฟังไม่เข้าใจ และสนทนาไม่ได้
2. ควรมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพื่อไปเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศ
3. อยากให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาออกไปทำงานและเรียนรู้ประสบการณ์การใช้ภาษาในต่างประเทศ
4. อยากให้มีกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ โดยฝึกจากเจ้าของภาษาหรือผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ
5. เห็นด้วยกับการจัด English camp เพราะช่วยให้นักศึกษาลำพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น
6. ควรจัดกิจกรรม หรือ English camp ให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาและเป็นการเรียนรู้ที่ดี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนา สมรรถนะ ด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระหว่างคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทัศนะของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 637 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ทุกหลักสูตรสาขาวิชาที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชา ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่คงอยู่และมีเกรดในรายวิชานี้ในปลายภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2560 จำนวน 570 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ชั้นปี และคณะที่นักศึกษาสังกัด

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ระหว่างคณะศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะครุศาสตร์และเทคโนโลยี และ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา และ แนวทางในการ พัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษในทัศนะของนักศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้คือ เกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 และแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 2 แนวทางและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ANOVA

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับเกรตและจากการเปรียบเทียบระหว่างคณะ

1. รายละเอียดเกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะบริหารธุรกิจ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 570 คน มีเกรต A จำนวน 141 คน เกรต B+ จำนวน 63 คน เกรต B จำนวน 84 คน เกรต C+ จำนวน 61 คน เกรต C จำนวน 85 คน เกรต D+ จำนวน 58 คน เกรต D จำนวน 38 คน และเกรต F จำนวน 40 คน

2. รายละเอียดเกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 65 คน มีเกรต A จำนวน 14 คน เกรต B+ จำนวน 3 คน เกรต B จำนวน 7 คน เกรต C+ จำนวน 7 คน เกรต C จำนวน 14 คน เกรต D+ จำนวน 10 คน เกรต D จำนวน 3 คน และเกรต F จำนวน 7 คน

3. รายละเอียดเกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะศิลปศาสตร์ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 10 คน มีเกรต A จำนวน 4 คน เกรต B+ จำนวน 3 คน เกรต B จำนวน 1 คน ไม่มีเกรต C+ เกรต C จำนวน 1 คน ไม่มีเกรต D+ เกรต D จำนวน 1 คน และไม่มีเกรต F

4. รายละเอียดเกรตรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ในจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียน 27 คน มีเกรต A จำนวน 1 คน เกรต B+ จำนวน 1 คน เกรต B จำนวน 3 คน เกรต C+ จำนวน 4 คน เกรต C จำนวน 3 คน เกรต D+ จำนวน 5 คน เกรต D จำนวน 3 คน และเกรต F จำนวน 7 คน

5. จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ 5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ รายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษ ในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ แสดงว่าคณะศิลปศาสตรมีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.25 รองลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 และ 2.32 ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตอนที่ 2 แนวทางและความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2.1 ข้อมูลทั่วไปและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

1. นักศึกษาทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 250 คนคือโดยนักศึกษาส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง มีจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 87.2 และเพศชาย ร้อยละ 12.8 นักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ ระหว่าง 18-20 ปี มีจำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 78.4 และส่วนใหญ่ เรียนในหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 77.6 และศึกษาในหลักสูตรเทียบโอนภาคปกติและภาคสมทบ จำนวน 55 คน และ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 22 และร้อยละ 4 ตามลำดับ โดยนักศึกษาส่วนใหญ่มาจากคณะ บริหารธุรกิจ หลักสูตร 4 ปีภาคปกติ มากที่สุด จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ซึ่งประกอบด้วยมาจาก สาขาการบัญชีมากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมา คือ จากสาขาการจัดการสำนักงาน อิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 12.0 ถัดไป คือ สาขาการจัดการทั่วไป จำนวน 28 คิดเป็น ร้อยละ 11.2 ส่วนสาขาการตลาด และสาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มีจำนวนสาขาละ 20 คน คิดเป็น ร้อยละ 8 ทั้งสองสาขา รองลงมาจากคณะบริหารธุรกิจ คือ นักศึกษาจากคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 45 คน มาจากหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลและการโรงแรม จำนวน 25 คน และ 20 คิด เป็นร้อยละ 10 และร้อยละ 8 ตามลำดับ และจำนวนน้อยรองลงมา มาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ จาก สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิตและวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จำนวน สาขาละ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 8 ทั้งสอง สาขา และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีจำนวนน้อยที่สุด มาจากหลักสูตรสาขาทัศนศิลป์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และโดยนักศึกษาส่วนใหญ่ทราบว่าในปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจะต้อง สอบสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ และการทดสอบ RMUTSV ให้ผ่าน จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 82.8 ในขณะที่จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ไม่ทราบในเกณฑ์ดังกล่าว นอกจากนี้ นักศึกษาทั้งหมดคิดว่า ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและต้องการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

2. ภาพรวมด้านพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาอยู่ในระดับบางครั้ง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ คือการเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมา คือ นักศึกษาทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.95$) นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดออนไลน์เพิ่มเติมในบทเรียนที่อาจารย์แจ้งให้ทำ ($\bar{X} = 3.90$) นักศึกษาชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.72$) นักศึกษาทบทวนบทเรียนก่อนสอบอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.71$) และ นักศึกษามีการทบทวนเนื้อหาบทเรียนก่อนสอบกับเพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษกว่า ($\bar{X} = 3.60$) อย่างไรก็ตาม บางพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในระดับน้อยครั้ง อาทิ นักศึกษาอ่านข่าว และบทความภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.40$) นักศึกษาไปเรียนพิเศษจากสถาบันต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.35$) เมื่อมีเวลาว่างนอกเหนือชั้นเรียน นักศึกษาเข้าป็นั่งฝึกภาษาอังกฤษในห้องสมุดหรือห้องศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.25$) นักศึกษาเข้าร่วมโครงการเช่น การอบรม TOEIC / สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาจัดขึ้น ($\bar{X} = 2.06$) และ นักศึกษาเขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 1.76$)

2.2 ความต้องการในแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ค่าเฉลี่ยในภาพรวมด้านความต้องการในแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาคิดว่าควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา นักศึกษาคิดว่าควรจัดการอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ นักศึกษาต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมภาษาอังกฤษให้ทั่วถึงทุกคณะ และต้องการให้มีโครงการให้นักศึกษาไปอบรมภาษาอังกฤษในต่างประเทศ ($\bar{X} = 4.09$) นักศึกษาต้องการให้มีการจัด English Camp โดยเจ้าของภาษา ($\bar{X} = 4.05$) นักศึกษาต้องการให้มีการจัด English Zone ในแต่ละคณะ ($\bar{X} = 3.99$) นักศึกษาต้องการมีอาจารย์เจ้าของภาษามากขึ้นในมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.98$) นักศึกษาต้องการให้มีการจัด English Speaking Day สัปดาห์ละครั้ง ($\bar{X} = 3.91$) นักศึกษาต้องการให้มีแผ่นข่าวหรือโปสเตอร์ภาษาอังกฤษติดภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.90$) และ นักศึกษาต้องการให้สาขาภาษาต่างประเทศ จัดอาจารย์ชาวต่างชาติคอยให้คำปรึกษาด้านภาษาอังกฤษทุกสัปดาห์ ($\bar{X} = 3.85$)

สรุปผลตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. อยากให้มีการเพิ่มทักษะแก่ผู้ที่อ่อนภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้ไม่เป็นปัญหาตอนเรียนจบ โดยเฉพาะนักศึกษาที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ฟังไม่เข้าใจ และสนทนาไม่ได้
2. ควรมีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาเพื่อไปเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศ
3. อยากให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษาออกไปทำงานและเรียนรู้ประสบการณ์การใช้ภาษาในต่างประเทศ
4. อยากให้มีกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ โดยฝึกจากเจ้าของภาษาหรือผู้เชี่ยวชาญจริง ๆ
5. เห็นด้วยกับการจัด English camp เพราะช่วยให้นักศึกษากล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น
6. ควรจัดกิจกรรม หรือ English camp ให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาและเป็นการเรียนรู้ที่ดี

อภิปรายผล

ตอนที่ 1

1. ในส่วนของผลการเรียนจากเกรดรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ที่ปรากฏว่าในแต่ละคณะมีความหลากหลายของเกรด ทั้งนี้เนื่องจากรายวิชานี้เป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนต้องเรียน จึงมีนักศึกษาจำนวนมากและมีการเรียนหลายกลุ่ม มีอาจารย์ผู้สอนจำนวนหลายคน แต่อย่างไรก็ตามไม่ว่าอาจารย์ผู้สอนต่างกันในแต่ละกลุ่ม ผู้รับผิดชอบรายวิชามีเกณฑ์ในการเรียนรายวิชานี้ให้กับอาจารย์ผู้สอนทุกท่านเพื่อให้มีมาตรฐานเดียวกัน ลดการเบี่ยงเบนของเกรด โดยแบ่งเป็นคะแนนเข้าชั้นเรียน 10 % การฟังในห้องปฏิบัติการทางภาษา 10% คะแนนจากงานที่ได้รับมอบหมาย 10% คะแนนทดสอบย่อยก่อนสอบกลางภาค 10% คะแนนทดสอบย่อยก่อนสอบปลายภาค 10% โดยกำหนดวันสอบในช่วงเดียวกันใช้ข้อสอบเดียวกัน การสอบกลางภาค 25% การสอบปลายภาค 25% โดยผู้สอนทุกคนมีส่วนร่วมในการออกข้อสอบ ดังนั้นความไม่เที่ยงตรงของเกรดรายวิชานี้จะเกิดขึ้นน้อยมาก แต่อย่างไรก็ตามในส่วนของเกรดในวิจัยครั้งนี้ไม่ได้เป็นตัวแปรต้นในการศึกษาครั้งนี้ และจะเห็นได้ว่าคณะศิลปศาสตร์จะไม่มีนักศึกษาที่ได้เกรด F เลย ในขณะที่นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีเกรด F เนื่องจากนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีโอกาสในการคุ้นเคยและเข้าถึง(Exposure)ภาษาอังกฤษจากรายวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรมากกว่าทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน (<https://www.teachingenglish.org.uk/article/exposure>) ซึ่งเห็นได้จาก การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันระหว่างคณะ แสดงว่าคณะวิชาศิลปศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษใน

ชีวิตประจำวันมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 รองลงมาคือ คณะวิชา บริหารธุรกิจ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 และ 2.32 ตามลำดับ โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 . และผลการวิจัย สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระหว่างคณะในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2

จากการสำรวจพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปฏิบัติบางครั้ง ($\bar{X} = 3.02$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ คือการเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง ($\bar{X} = 4.43$) รองลงมาคือ นักศึกษาทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.95$) นักศึกษาฝึกทำแบบฝึกหัดออนไลน์เพิ่มเติมในบทเรียนที่อาจารย์แจ้งให้ทำ ($\bar{X} = 3.90$) นักศึกษาชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 3.72$) นักศึกษาทบทวนบทเรียนก่อนสอบอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.71$) และ นักศึกษามีการดูและทบทวนเนื้อหา ก่อนสอบกับเพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษกว่า ($\bar{X} = 3.60$) อย่างไรก็ตาม บางพฤติกรรมในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในระดับน้อยครั้ง อาทิ นักศึกษาอ่านข่าว และบทความภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.40$) นักศึกษาไปเรียนพิเศษจากสถาบันต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.35$) เมื่อมีเวลาว่างนอกเหนือชั้นเรียน นักศึกษาเข้าไปนั่งฝึกภาษาอังกฤษในห้องสมุดหรือห้องศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 2.25$) นักศึกษาเข้าร่วมโครงการเช่น การอบรม TOEIC / สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาจัดขึ้น ($\bar{X} = 2.06$) และ นักศึกษาเขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X} = 2.06$) 1.76) ซึ่งสอดคล้องกับ ดีเด่น เบญจฮวัน (2556) ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำจำนวน 322 คน โดยใช้แบบสอบถาม และสัมภาษณ์ พบว่า พฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางหรือปฏิบัติการ บางครั้ง ($\bar{X} = 3.22$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเข้าเรียนทุกครั้ง การจัดบันทึก การส่งการบ้าน การนั่งใกล้เพื่อน ๆ ที่ตั้งใจเรียน และการดูกับเพื่อน ๆ เมื่อใกล้สอบ เป็นพฤติกรรมที่นักศึกษาปฏิบัติมากที่สุดสำหรับพฤติกรรมอื่น ๆ ที่นักศึกษาปฏิบัติเพียงบางครั้งหรือน้อยกว่าจะมีความเกี่ยวข้องกับ การวางแผน การเรียน การเตรียมตัวก่อนเรียน การตอบคำถามและการซักถาม รวมถึงการทบทวนบทเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Su (2005) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้พฤติกรรมการเรียนภาษากับการประเมินความสามารถด้านภาษาของตนเองของนักเรียนได้วันที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเอก ในโรงเรียนอาชีวศึกษา จำนวน 430 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนภาษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยพฤติกรรมการเรียนที่นักเรียนใช้บ่อยที่สุดคือ พฤติกรรมการช่วยเหลือกัน ในขณะที่

พฤติกรรมที่ใช้น้อยที่สุดคือ กลยุทธ์ด้านการจำ นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองสูงมีการใช้พฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาบ่อยกว่านักเรียนที่ประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองต่ำ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกษร พลอยโพธิ์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชมงคลธัญบุรีมีพฤติกรรมการเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีพฤติกรรมการเรียนด้านเจตคติอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ส่วนด้านอื่น ๆ มีพฤติกรรมการเรียนอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

ตอนที่ 3

ในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ได้จัดโครงการให้นักศึกษาไปฝึกงาน และไปเรียนรู้ประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ อบรมภาษาอังกฤษในระยะเวลาสั้น ๆ รวมทั้งได้มีการจัด English camp เพื่อให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาและเป็นการเรียนรู้ที่ดี นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้นอกเวลาจากศูนย์ภาษาได้ แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัย ต้องกระตุ้นให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษให้มากขึ้นอีก อาจารย์ผู้สอนไม่เฉพาะอาจารย์ภาษาอังกฤษเท่านั้นที่จะมีบทบาทในส่วนนี้ อาจารย์ทุกคนต้องมีส่วนช่วย เช่นมีการใช้ภาษาอังกฤษในสื่อการสอนในรายวิชาทุกรายวิชาให้มากขึ้น เพราะการอยู่ในบรรยากาศที่ได้คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ จะส่งผลให้นักศึกษาพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะภาษาอังกฤษให้ตรงกับแนวทางที่นักศึกษาต้องการ เช่น ควรจัดกิจกรรม หรือ English camp ให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมเพื่อเพิ่มศักยภาพทางด้านภาษาและเป็นการเรียนรู้ที่ดี เป็นต้น
2. นำผลการวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัย ในการวางแผนเพิ่มจำนวนอาจารย์ชาวต่างประเทศให้มากขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้อยู่ในบรรยากาศต่างประเทศได้ใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น
3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนให้ความสนใจพิเศษต่อนักศึกษาบางคณะที่มีแนวโน้มในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยในโอกาสต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะเรื่องที่ควรทำการวิจัยดังนี้

1. ควรศึกษาเกี่ยวความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการเรียนกับวิการพัฒนสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับ

ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ในแต่ละหลักสูตรว่ามีความแตกต่างกันด้วยปัจจัยอะไร

3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของอาจารย์กับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

4. เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับดีกับนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ

บรรณานุกรม

- เกษร พลอยโพธิ์. 2552. การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยา พัฒนาการ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. 2544. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- ความหมายของสมรรถนะ สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2560 จาก <http://competency.rmutp.ac.th/%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%AA%E0%B8%A1%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%96%E0%B8%99%E0%B8%B0/>
- ณรงศ์วิทย์ แสนทอง. 2545. คู่มือการพัฒนาระบบบริหารผลงานยุคใหม่. กรุงเทพฯ: เอชอาร์เซ็นเตอร์.
- ดีเด่น เบ็ญฮาวัน. 2556. ทักษะคิดและพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในระดับต่ำ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษนานาชาติ). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เดชา เดชะวัฒนไพศาล. 2543. Competency- Based human resources Management. วารสาร การบริหารคน. ฉ.21 (ตุลาคม – ธันวาคม 2543).
- ฐิติชัย รักบำรุง. 2551. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตแบบจำลองสถานการณ์ ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ร่วมกับการออกแบบระบบการสอนตามแนวของ สถาบันพัฒนาการสอน (IDI). วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ถิรนนท์ วงศ์วิวัฒน์. 2555. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปี ที่ 1 สาขาวิชา ภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่อง คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการแปลภาษาอังกฤษ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540-2544. 2538. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กองแผนงานวิเคราะห์แผนและงบประมาณ กรุงเทพฯ.
- ไพศาล หวังพานิช. 2556. การวัดผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2540. การจัดระบบการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- มาลินี บุญยรัตพันธุ์. 2553. จรรยาบรรณวิชาชีพครูของมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ.
- สรวงสุตา โป๊ะ. 2555. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้กิจกรรมการเล่นเกมทางภาษาวิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง : วิทยาลัยเทคโนโลยีเทคโนโลยีอักษรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง.
- หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา.
- อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ. 2543. การใช้ Competency ในการบริหารบุคคล.วารสารการบริหารคน. ฉ.21 (ตุลาคม – ธันวาคม 2543).
- Arnaud de Nadaillac. 2003. Competency System. (Copy).
- Boyatzis, R. 1982. The Competency Manager – A Model for Effective Performance. New York: John Wiley & Sons.
- Boam, R. and Sparrow, P. 1992. Designing and Achieving Competency. London: McDraw-Hill.
- Classroom Action Research. Retrieved June 2, 2017 from <http://vheejhe.blogspot.com/2011/07/classroom-action-research-car.html>
- Dubois, D. and Rothwell, W.J. 2004. Competency –Based human Resource management. California: Davies-Black Publishing.
- Exposure in English. Retrieved June 2, 2017 from <https://www.teachingenglish.org.uk/article/exposure>
- HAY Group. 2547. ความหมายของสมรรถนะ. สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2560 จาก <http://www.novabiz.com>
- Learning Style. Retrieved June 2, 2017 from <http://www.everythingsl.net/inservices/learningstyle.php>
- McClelland, D.C. 1975. A Competency Model for Human Resource Management Specialists to be used in the Delivery of the human resource management Cycle. Boston: Mcber.
- Spencer, L.M. and Spencer, S.M. 1993. Competency at Work: Models for superiors Performance. New York: John Wiley & Sons.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Su, M. (2005). A Study of EFL Technological and Vocational Students' Language Learning Strategies and Their Self-Perceived English Proficiency. Retrieved on October 20, 2018, from Electronic Journal of Foreign Language Teaching. Website: <http://e-flt.nus.edu.sg/v2nl2005/su.htm>

Sutasinee Lertwatcha. 2557. เคล็ดลับ 9 ข้อเพื่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มต้น. สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2560 จาก <https://www.hotcourses.in.th/study-abroad-info/applying-to-university/9-things-you-can-do-to-improve-english-skills/>

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะด้าน
ภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ศรีวิชัย สงขลา
A Study of English Learning Achievement Leading to Developing English
Competency of First Year Undergraduate Students of Rajamangala University
of Technology Srivijaya Songkhla

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2.1 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ตอนที่ 2.2 ความต้องการในการแนวทางพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในมหาวิทยาลัย
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ และเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษก่อนจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเท่านั้น

ไม่มีผลต่อเกรดในรายวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการทำวิจัยครั้งนี้

รศ. ทรรศนีย์ ศิริศรี

อ. จิรายุ สงเคราะห์

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

รหัสนักศึกษา _____ กลุ่มเรียน _____ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 18 – 20 ปี ☐ 21 – 24 ปี ☐ 25 - 30 ☐ 30 ปีขึ้นไป
3. หลักสูตรที่ศึกษา ☐ 4 ปี ภาคปกติ ☐ เทียบโอน ภาคปกติ
☐ เทียบโอน ภาคสมทบ
4. หลักสูตรสาขาวิชาที่ศึกษา ☐ บช. ☐ จม. ☐ จท. ☐ ตล. ☐ จง.
☐ วผ. ☐ วต. ☐ ทศ.
☐ รร. ☐ อส.
4. คณะที่สังกัด ☐ ศิลปศาสตร์ ☐ บริหารธุรกิจ ☐ วิศวกรรมศาสตร์
☐ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ☐ ครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
5. ท่านทราบไหมว่าในปีสุดท้ายก่อนจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ท่านต้องสอบสมรรถนะด้าน
ภาษาอังกฤษ และการทดสอบ RMUTSV ให้ผ่าน
☐ ทราบ ☐ ไม่ทราบ
6. ท่านคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญหรือไม่
☐ สำคัญ ☐ ไม่สำคัญ
7. ท่านต้องการพัฒนาความรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษหรือไม่
☐ ต้องการ ☐ ไม่ต้องการ

ตอนที่ 2 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ตอนที่ 2.1 พฤติกรรมการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา

คำชี้แจง ให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

5 = เป็นประจำ 4 = บ่อยครั้ง 3 = บางครั้ง 2 = น้อยครั้ง 1 = ไม่เคย

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		5	4	3	2	1
1	ข้าพเจ้าเข้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษ					
2	ข้าพเจ้าตอบคำถามอาจารย์และมีส่วนร่วมในชั้นเรียน					
3	ข้าพเจ้าทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง					
4	ข้าพเจ้าฝึกทำแบบฝึกหัดออนไลน์เพิ่มเติมในบทเรียนที่อาจารย์แจ้งให้ทำ					
5	ข้าพเจ้าพยายามสนทนากับชาวต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ					
6	ข้าพเจ้าพยายามฟังข่าวภาคภาษาอังกฤษ					
7	ข้าพเจ้าชอบฟังเพลงภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้าดูภาพยนตร์และวีดิทัศน์ภาคภาษาอังกฤษ					
9	ข้าพเจ้าสนทนาทางไลน์หรือเฟสบุ๊คเป็นภาษาอังกฤษ					
10	ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการเช่น การอบรม TOEIC / สมรรถนะด้านภาษาอังกฤษที่ศูนย์ภาษาจัดขึ้น					
11	ข้าพเจ้าเขียนอีเมลถึงเพื่อนต่างชาติเป็นภาษาอังกฤษ					
12	ข้าพเจ้าอ่านข่าว และบทความภาษาอังกฤษ					
13	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนหลังจากเรียนจบแต่ละสัปดาห์					
14	ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมและชมรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ					
15	เมื่อมีเวลารว่างนอกเหนือชั้นเรียน ข้าพเจ้าชอบเข้าไปนั่งฝึกภาษาอังกฤษในห้องสมุดหรือห้องศูนย์ภาษาของมหาวิทยาลัย					
16	ข้าพเจ้าฝึกภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากเว็บไซต์ต่าง ๆ					
17	เมื่อเจอคำศัพท์ใหม่ที่ไม่รู้ความหมายข้าพเจ้าจะเปิดดิกชันนารีเพื่อหาความหมาย					
18	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนก่อนสอบอย่างเต็มที่					
19	ข้าพเจ้าจะมีการทบทวนเนื้อหาก่อนสอบกับเพื่อนที่เก่งภาษาอังกฤษกว่าข้าพเจ้า					
20	ข้าพเจ้าไปเรียนพิเศษจากสถาบันต่าง ๆ เพื่อเพิ่มสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 2.2 ความต้องการในการแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำชี้แจง ให้ท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 4 = เห็นด้วย 3 = ไม่แน่ใจ 2 = ไม่เห็นด้วย 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	ควรจัดการอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ					
2	ควรมีกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ					
3	ข้าพเจ้าต้องการมีอาจารย์เจ้าของภาษามากขึ้นในมหาวิทยาลัย					
4	ข้าพเจ้าต้องการให้มีโครงการให้นักศึกษาไปอบรมภาษาอังกฤษในต่างประเทศ					
5	ข้าพเจ้าต้องการให้มี English Zone ในแต่ละคณะ					
6	ข้าพเจ้าต้องการให้สาขาภาษาต่างประเทศ จัด อ.ชาวต่างชาติคอยให้คำปรึกษาด้านภาษาอังกฤษทุกสัปดาห์					
7	ข้าพเจ้าต้องการให้มีแผ่นข่าวหรือโปสเตอร์ภาษาอังกฤษติดภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เป็นภาษาอังกฤษ					
8	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมภาษาอังกฤษให้ทั่วถึงทุกคณะ					
9	ข้าพเจ้าต้องการให้มีการจัด English Camp โดยเจ้าของภาษา					
10	ข้าพเจ้าต้องการให้มี English Speaking Day สัปดาห์ละครั้ง					

3. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – สกุล	นางพรรณนีย์ ศิริศรี
ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์
วุฒิการศึกษา	กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สถานที่ทำงาน	สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
โทรศัพท์	086-9271159
อีเมล	tassalan@yahoo.co.uk

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – สกุล	นายจิรายุ สงเคราะห์
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สถานที่ทำงาน	สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
โทรศัพท์	080-7107532
อีเมล	jirayu songkroh@hotmail.com